

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **J. B.**, zastúpený: *JUDr. J. K., advokát*, proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 36326/2008 zo dňa 06.10.2008, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/5/2008-50 zo dňa 19.05.2009 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/5/2008-66 zo dňa 29.07.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/5/2008-50 zo dňa 19. mája 2009 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/5/2008-66 zo dňa 29. júla 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 103,73 € do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. J. K., advokáta.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom č.k. 24S/5/2008-50 zo dňa 19.05.2009 v spojení s opravným uznesením č.k. 24S/5/2008-66 zo dňa 29.07.2009 Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol o zrušení žalobou napadnutého rozhodnutia Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 36326/2008 zo dňa 06.10.2008, ako aj o zrušení rozhodnutia Colného úradu Banská

Bystrica č. 28633/5131 zo dňa 14.05.2008 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP, z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci.

Napadnutým rozhodnutím zo dňa 06.10.2008 žalovaný potvrdil rozhodnutie Colného úradu Banská Bystrica č. 28633/5131 zo dňa 14.05.2008, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa ustanovenia § 47a ods. 1 písm. c/ zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z.z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, tým spôsobom, že nevie preukázať pôvod alebo spôsob nadobudnutia liehu u nej zisteného, ktorý sa u žalobcu nachádzal dňa 05.11.2006 v mieste trvalého pobytu na adrese S., H., za čo bola žalobcovi uložená pokuta 50 000 Sk.

Krajský súd v rozsudku uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného a colného úradu nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci tak, ako to vyžaduje § 3 ods. 4 správneho poriadku. V konaní neboli vykonané všetky dôkazy potrebné na zistenie skutočného stavu veci, neboli odstránené rozpory namietané žalobcom. Z vykonaného dokazovania nie je zrejmé, akým spôsobom a za akých okolností (napr. teplota) bolo vykonané meranie koncentrácie liehu v zabavenom destiláte v pestovateľskej pálenici a či tieto podmienky boli totožné, alebo porovnateľné s tými, za akých bolo vykonané meranie v colnom laboratóriu (vrátane použitia meracích zariadení). Žalovaný sa vo svojom odvolacom rozhodnutí s námietkami žalovaného ohľadne týchto skutočností nevysporiadal a bez doplnenia dokazovania sa obmedzil len skonštatovanie, že nemá dôvod spochybňovať správnosť údajov objemovej koncentrácie liehu, ktoré boli uvedené na doklade z pestovateľskej pálenice s odôvodnením, že prevádzkovať liehovarnícky závod na pestovateľské pálenie ovocia je možné len po splnení zákonom požadovaných náležitostí, okrem iného aj podmienky mať certifikované zariadenie na výrobu liehu a meracie zariadenie. Taktiež podľa krajského súdu nebolo preverené tvrdenie svedka, podľa ktorého mu bol v pestovateľskej pálenici vydaný lieh vo viacerých nádobách s rôznou objemovou koncentráciou alkoholu vo vypálenom destiláte. Krajský súd konštatoval, že s prihliadnutím na obsah predložených administratívnych spisov a vykonané dokazovanie je potrebné v ďalšom konaní zaoberať sa aj otázkou, či osobou, ktorá sa mala dopustiť priestupku podľa § 47 ods. 1 písm. c/ zákona o spotrebnej dani z liehu, je žalobca, keďže žalobca uviedol, že zaistený lieh má od švagra M. Š., čo potvrdil aj samotný M. Š.

Krajský súd zdôraznil, že jeho úlohou nie je pri preskúvaní rozhodnutia správnych orgánov nahrádzať ich činnosť, najmä pokiaľ ide o riadne zistenie skutkového stavu, súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil s poukazom na ustanovenie § 250j ods. 2 písm. c/ OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, keď úlohou colných orgánov bude riadne zistiť skutočný stav veci a to doplnením dokazovania a odstránením zistených rozporov.

Keďže v písomnom vypracovaní rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici prišlo k pochybeniu v jeho záhlaví, keď namiesto Rozsudok v mene Slovenskej republiky, bolo

uvedené Uznesenie, senát krajského súdu vo veci vydal opravné uznesenie zo dňa 29.07.2009, v ktorom uvedenú pisársku chybu odstránil a opravil.

Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal včas odvolanie žalovaný, keďže podľa jeho právneho názoru pri vykonávaní správy spotrebnej dane z liehu nie je potrebné a ani možné preverovať spôsob zisťovania objemovej koncentrácie liehu u registrovaného subjektu, v tomto prípade liehovárníckeho závodu na pestovateľské pálenie ovocia (§ 19 zákona č. 105/2004 Z.z.).

Žalovaný nemal dôvod spochybňovať správnosť údajov o objemovej koncentrácii vypáleného liehu, ktoré uviedla prevádzkovateľka pestovateľskej pálenice. Žalovaný pri vydaní napadnutého rozhodnutia vychádzal aj z výsledku odbornej expertízy predmetného liehu vykonanej CL CR SR zn. VOE-9404/06 zo dňa 02.10.2007, z ktorej vyplýva, že objemová koncentrácia liehu zisteného u žalobcu dňa 05.11.2006 pri vykonávaní miestneho zisťovania je 61,54%. CL CR SR je Slovenskou národnou akreditačnou službou akreditované na skúšanie a teda ním vykonaná expertíza je výsledkom akreditovanej skúšobne.

Ďalej žalovaný nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu, že v daňovom konaní nepreveril tvrdenie svedka M. Š., podľa ktorého mu bol v pestovateľskej pálenici vydaný lieh vo viacerých nádobách s rôznou objemovou koncentráciou alkoholu vo vypálenom destiláte. K uvedenej skutočnosti žalovaný uvádza, že žalobca v zápisnici o miestnom zisťovaní zn. 18540/2006-5161-INT/RP, GG zo dňa 05.11.2006 uviedol, že predmetný lieh má od švagra z L., od M. Š., ktorý ju dal oficiálne vypáliť. Žalobca uviedol, že doklad preukazujúci pôvod alebo spôsob nadobudnutia predmetného liehu u seba nemá, že by ho mal mať jeho švager, a že ho predloží dodatočne. Dňa 20.11.2006 bol colnému úradu doručený vyššie uvedený daňový doklad č. 576/11 zo dňa 13.11.2003, ktorý bol vystavený na M. Š.. Z daňového dokladu vyplývalo, že mu bolo vypálených spolu 23 litrov liehu, pričom išlo o jablkový destilát, objemová koncentrácia liehu 56,7%. M. Š. v zápisnici o podaní vysvetlenia zn. 22939/2008-5185 zo dňa 17.04.2008 uviedol, že žalobcu pozná, že je to jeho švager, že na jeseň v roku 2003 si dal vypáliť v predmetnej pestovateľskej pálenici lieh, že vlastne išlo o lieh žalobcu, ale z dôvodu, že vtedy žalobca nemohol prísť, dal ho pre neho vypáliť on. M. Š. uviedol, že lieh bol vo viacerých nádobách, ktoré sa mali nakoniec zmiešať tak, aby bola výsledná objemová koncentrácia okolo 45%. Na otázku colného úradu, že ako si potom vysvetľuje, že lieh nájdený u žalobcu mal objemovú koncentráciu 61,54 %, pán M. Š. uviedol, že žalobca ten lieh asi nezmiešal a v nádobe teda zostal lieh s najvyšším obsahom alkoholu. Žalovaný uvedené tvrdenia v daňovom konaní nezohľadnil, pretože ich považoval za účelovú obranu, a to z dôvodu, že v prípade, ak by bol M. Š. vypálený lieh s rôznym obsahom alkoholu z toho istého kvasu, potom by mu prevádzkovateľka pestovateľskej pálenice mala vydať doklady o celom vypálenom množstve liehu, pričom tieto doklady by mali byť rozdelené podľa objemovej koncentrácie liehu a podľa množstva vyrobeného liehu tak, ako to vyplýva z vyššie uvedeného daňového dokladu č. 576/11 zo dňa 13.11.2003.

Žalovaný nezistoval, aký lieh bol M. Š. celkovo vypálený v pestovateľskej pálenici, pretože sám žalobca, ako aj svedok M. Š. tvrdili, že nimi predložený daňový doklad preukazuje pôvod alebo spôsob nadobudnutia predmetného liehu zisteného u žalobcu.

Žalovaný uvádza, že predmetný lieh sa v čase vykonávania miestneho zisťovania nachádzal v úžitkových priestoroch žalobcu (zápisnica o miestnom zisťovaní zn. 18540/2006-5161-INT/RP, GG), pričom žalobca uviedol, že ju mal od švagra, pána M. Š., ktorý v zápisnici o podaní vysvetlenia zn. 22939/2008-5185 zo dňa 17. 04. 2008 uviedol, že na jeseň roku 2003 si dal vypáliť v pestovateľskej pálenici lieh, ale že išlo vlastne o lieh žalobcu, ktorý ale nemohol vtedy osobne prísť si ho dať vypáliť, a preto ho pre neho vypálil on. Z uvedeného podľa právneho názoru žalovaného vyplýva, že žalobca nikde nenamietol, že nejde o jeho lieh, jeho tvrdenie potvrdil aj pán M. Š., ale aj v prípade, že by žalobca namietol, že nejde o jeho lieh, vzhľadom na to, že lieh sa nachádzal u neho, tak bez ohľadu na to, či by nakladal s liehom ako s vlastným alebo nie, bol by zodpovedný zo spáchania priestupku podľa § 47a ods. 1 psím. c/ zákona č. 105/2004 Z. z. on, a nie pán M. Š.. Preto žalovaný nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu, že by mal v ďalšom konaní zvážiť, či zodpovedným zo spáchania priestupku je žalobca, a nie pán M. Š..

Prihliadajúc na všetky skutočnosti a argumenty uvedené v tomto odvolaní v spojení s predloženými dôkaznými prostriedkami vyplývajúcimi zo spisového materiálu, ktorý bol predložený Krajskému súdu v Banskej Bystrici, Colné riaditeľstvo SR ako žalovaný v konaní navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu a obsahom tohto vyjadrenia žalovaného rozhodol uznesením tak, že zruší uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zn. 24S/5/2008 zo dňa 19.05.2009, pričom žiadny z účastníkov konania nebude mať nárok na náhradu trov konania.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca písomne dňa 04.08.2009 tak, že rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici žiada potvrdiť, keďže správny orgán v napadnutom rozhodnutí nedostatočne zistil skutkový stav. V rozhodnutí absentovalo, aké dôkazy boli vykonané, ako ich hodnotil správny orgán, prečo neboli vykonané niektoré navrhované dôkazy a napokon ako sa správny orgán vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania. Na podklade uvedeného sa stotožňuje s názorom krajského súdu obsiahnutým v napadnutom rozhodnutí a z tohto dôvodu ho navrhuje aj potvrdiť. Zároveň si uplatnil na náhradu trovy odvolacieho konania vo výške 103,73 € za jeden úkon právnej pomoci – písomné podanie na súd – vyjadrenie k odvolaniu vo výške 81,33 € + 19% DPH vo výške 15,45 € a 1x paušálna náhrada vo výške 6,95 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP), preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP) a postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP po tom ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozsudku na internetovej stránke najvyššieho súdu www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, a na úradnej tabuli najvyššieho súdu, verejne vyhlásil vo veci rozsudok postupom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení

s § 246c ods. 1 OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP, potvrdil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, keďže dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 47a ods. 1 písm. c/ zákona č.105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu priestupku sa dopustí fyzická osoba, ak nevie preukázať v súlade s týmto zákonom pôvod alebo spôsob nadobudnutia liehu u nej zisteného, ktorý sa u nej nachádza, alebo ktorý sa u nej nachádzal a to bez ohľadu na to, či nakladá alebo nakladala s liehom ako s vlastným.

Podľa § 47 ods. 2 písm. c/ citovaného ustanovenia zákona o spotrebnej dani z liehu colný úrad uloží pokutu vo výške 50% dane pripadajúcej na množstvo zisteného liehu, najmenej však 50 000,-- Sk za priestupok podľa ods. 1 písm. c/ a taký lieh zabezpečí.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) *správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie.* Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré podľa senátu odvolacieho súdu vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/5/2008-50 zo dňa 19.05.2009 v spojení s opravným uznesením č.k. 24S/5/2008-66 dňa 29.07.2009 sa stotožnil v celom rozsahu a ako vecne správne rozhodnutie potvrdil.

Žalovaný v podanom odvolaní sa nestotožnil so závermi krajského súdu len v tom smere, že tvrdil, že bol dostatočne zistený skutkový stav. Poukázal na predložený doklad o nadobudnutí predmetného liehu, podľa ktorého vypálený lieh si odniesol z pestovateľskej pálenice pán M. Š., ale vždy len s objemovou koncentráciou 56,7%, keďže predložil doklad, z ktorého vyplývalo, že sa vzťahoval na objemovú koncentráciu 56,7%. V ďalšom konaní bude úlohou colných orgánov doplniť dokazovanie, dostatočne zistiť skutkový stav veci, predovšetkým preveriť, či skutočne všetky nádoby mali svedkom uvádzanú koncentráciu, či existujú písomné záznamy, z ktorých by bolo možné zistiť koľko nádob bolo naplnených

liehom s objemovou koncentráciou 56,7%, resp. či všetky nádoby, v ktorých bol lieh odnesený z pestovateľskej pálenice, takúto koncentráciu aj skutočne mali. Takéto dôkazy bude musieť produkovať žalobca, pokiaľ neunesie v tomto smere dôkazné bremeno, žalovaný rozhodne na podklade skutkového stavu veci tak, ako vyplýva z obsahu spisu. Podľa názoru senátu odvolacieho súdu bude potrebné tak, ako to naznačil Krajský súd v Banskej Bystrici zaoberať sa skutočnosťou, pri akej teplote boli vykonané merania sporného produktu, či bola dodržaná teplota 20°C v predmetnej pestovateľskej pálenici ovocia a či bolo možné, aby stanovená teplota pri meraní koncentrácie alkoholu nebola dodržaná.

Po odstránení nezrovnalostí v tvrdeniach svedka a žalobcu, ktoré sú aj v rozpore s predloženými písomným dokladmi, bude úlohou žalovaného v súlade s ustanovením § 3 ods. 4 veta prvá správneho poriadku, rozhodnúť na podklade spoľahlivo zisteného stavu veci.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobca si na náhradu uplatnil trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci – písomné podanie na súd - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 04.08.2009, podľa § 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a to vo výške podľa § 11 ods. 3 citovanej vyhlášky, keď základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 1/6 výpočtového základu vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, t.j. vo výške 103,73 €, t.j. 81,33 + 19% DPH a 1x paušálna náhrada vo výške 6,95 € podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky.

Celkom boli priznané na náhradu žalobcovi trovy odvolacieho konania v uplatnenej výške, t.j. 103,73 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 13. mája 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková